ליקוטי עצות — פורים

מוֹעֲדֵי ה' – פּוּרִיסא. עַל־יְדֵי שִׂמְחַת פּוּרִים בְּהַמְחָאַת כַּף וְרִקּוּדִין, עַל־יְדֵי זֶה מַמְשִׁיכִין בְּחִינַת קַבָּלַת הַתּוֹרָה בְּנִגְלֶה וְנִסְתָּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת הֶאָרָה הַנִּפְלָאָה שֶׁל מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, וְזוֹכִין לְקַיֵּם מִצְוַת סְפִירַת הָעֹמֶר כָּרָאוּי, וּמַכְנִיעִין קְלִפּוֹת הָמָן עֲמָלֵק יִמַּח שְׁמָם. וְנִתְבַּטֵּל הַגַּאֲוָה וְהָעַבוֹדָה זָרָה וְהַכְּפִירוֹת, וְנִמְשָׁךְ אֱמוּנָה גְּדוֹלָה וְחָכְמָה דְּקְדֻשָּׁה וְחַיִּים וַאֲרִיכוּת יָמִים, וּמַמְתִּיקִין כָּל הַדִּינִים וְנִתְבַּטְּלִין כָּל הַגְּזֵרוֹת מִיִּשְׂרָאֵל: (לק"א סי' י' אות ח' ט')

[ב]. פּוּרִים הוּא הֲכָנָה לְפֶסַח. עַל־יְדֵי מִצְוֹת שֶׁל פּוּרִים זוֹכִין לִהְיוֹת נִשְׁמָרִין מֵחָמֵץ בְּפֶסַח: (לק"ת סי' ע"ד)